

et iuxta verum Corporis modum et sit et maneat in caelo. Contentiones quantum possim fugio me-  
as res agere in mea vocatione. Cum doceo in Schola vel cu aliquam interuenero Synagoga res.  
pendo de iis quae mediocriter scio, sunt enim quorundam etiam rationem reddere non possim.  
Magnum onus sustineo in schola cui vix possum superesse. Tamen aut domi 20 conuerso-  
res habeo qui curant ne vix mihi desit quod agam, propterea et mihi videri equi senectam  
sortitas esse. Renkelius communis amicus filium suum renouauit primum paucis doctrina  
fastidia imposuisset, id fuit molestum animo meo. factatis verum non nihil reuocauerat  
studia puerorum, attamen abinde dedi operam, et ex incommoditas sarcinetur, et porta  
esset (Sas. scio) si ex alio meo facere voluisset. Puer non est excellenti ingenio, sed ta-  
men qui docere possit, si maturitatem serena non praeruat. Non vix facilius adit  
institutionis alia, proinde hoc accedit miserie quod plerumque in quibus plurimum  
opera posueris in iis tuam fidem probare non queas. Sed vnde in hac infirmitate.  
Ca. 1. **DEUS** et Dominus noster Iesus Christus. propter nomen suum magnam redimat  
et in messum suum repleat Spiritu gratia et pietatis ad tuam et multorum salutem. Amen.  
Delecte Frater et Domine venerande Synagoga charitas maneat inter nos et mutua sa-  
lutaris sollicitudo quam ex tuis literis agnoscens non mediocriter sum reuerens. Si te no-  
dabitur frui postea saltem et in resurrectione in totum mutuis complexibus panderem.  
Salutem precor primum Coniugi tuae et aqua amicum in ea longa viui sui charissimam  
exhortatione. Nam sane quoties ea modo recorder quae spectant ipse in foras sua  
gradus istius aeternae totius colligendo dolore. Vixi nunc ferre durior esset soli clamores  
aduersarios tam horrenti tam flammantes te communiuisset. Et subsistis adhuc nec vix  
Stygis illa relicta e. Quae non frustrata spoliata recesserit icla. Illustissimo Co-  
miti Christophoro cuius pietas profligatam recollectit humanissime et rebus melioribus  
reservauit. Diuina clementia reseruet animam et conuertet celestibus bonis. Amen.  
Vale. Doctor constantissime. Vindoburgae 14. July. 1562.

Te semper magni facturus

Johannes Molanus.

Pax Christi. Delecte Frater

in corinthios 2. et 12. 2. et 13. 2.

Valimus hactenus aeternae beneficium Res nostrae sunt quales fuerunt hoc biennio. subordi-  
ce gentes respiramus aliquando respicientes ad fidei perfectorem et ducem Jesum. Eae  
cognoscimus laboris speramus a **DEO** Patre nostro in seminus accepta esse opera quales  
ministerium quamuis nos viles humani sumus in quibus non sane multa inest mentis  
quod synagoga aeternae et animo consistunt. Vixi quod gloriamur in **DEO** maxime de  
cabitur omnium hominum sumus. Non tamen habitabimus vixit autem expectare illi  
qui dixit. Non dissoluantur manus vestra erit erit merces operis vestri. Vixi certe  
vel inueneri tam sanctis conatibus et fortiter faciem voluere exspectantem videtur ne  
quam ab incunctis statim adolescentia hanc ducam, palatium ingressus si non tandem me  
tam conspicere deficiat aut me ipse deterior fieri. Secundum praeceptum sumus. Vixi  
Rhodoceras nostras, ardent quorundam erga nos oelia, fremunt quidam perne super  
Rhy quos Maxima oporerebat esse: restituta rei novae rationes imaginantur. restituentur  
Nos fere conscientia nostrae fidei et virtutis iuxta Fabianum illud. Penitus hanc  
quod ramores ante salutem, imo et aeternam me pulset, et cu ignoranti exfellat, et  
graminis succumbam, inuabit hoc supremum vitae tempus in postrema valente posuisse.  
Sed hanc insuam, valent. Quod a discedente stipulatus su deus opera et frater  
na cha.

charitas maneat inter nos qui quibus habemus infirmitates et vicia nostra tantum in quo  
oportet ad spem immortalis concordia regeremur sumus. Maritus si ego in amica  
propter laboris assiduitatem et inopiam priorum molestiarum quibus videri possem  
exspectare et fieri paulo asperior quam pro moribus antea vita. Et si  
ubi asperitas agrestis coelestis est, aut si quid fuit praeterquam quod offendit memo  
rius clausis veritati aures habet, valde patienter celsitatem amica ferre possum  
Fecimus in exercitiis praeterea paulatim et progressus suum ut vixit alii. Auctoritate  
vixit sententia extrema parva quanda lucem regenerationis (qua Christi est) dederit  
ex quo ab hoc esse hominem expectandum, certe totus mihi dissiliens, et redemptio  
nem quotidie amulius exspecto. Iesus Christus cuius secundum sumus retineat nos  
studio pietatis et rerum adfectu, usque ad diem gloriosi aduentus sui, et inuicem  
et nos inter vasa misericordiae preparata ad gloriam. Amen. Salute precatur  
et D. vicia, quibus filiam commisit, curam salutis. 16. July. 1562.

Fructu Adolescenti Michaeli Varagio

Antwerpiae

Nr. 122) [=Mscr. A. 12: Nr. 44]

Pax Christi

scripseram ad te nuper prolixius frater dilecte, sed iste acicularius ipse iturus  
quam ad parantes literas dolentem incitasset, moribus (et opinor) etiam deor  
liberior, non salutato tunc et relicto literis discessit. Interim non ausus curis  
dare non habui cui tanto aliquid ad eos dare, neque nunc habet recollectionem  
reperire. De libris empta gratias ago meorum nomine quibus hoc officio com  
modasti. Data maiora sunt acceptis. Sacer meos intertrimenta praestabat.  
Mi frater quo loco sunt res vestrae? quid sentitis? quorsum evadent tumultuaria  
deliberationes incantis aetatis? Quia vixit non possum de cursu tuo non in  
terdum curiosus esse. Scribes aliquid scio et facies me de tuis consiliis certior  
cui vixit ex multis credere solebas. Mor res ita sunt difficiles et sentia vixit  
me deo curae esse, melior aliquid pro mea vixit, cuius me in posterum non  
poenitent etiam si vixit animi non subsequatur. Nonne coeli aliquid agere  
quamvis exigat, cui ad doctrinam progressus vixit reliqua accedat, patere id  
prudenter vixit, et ego arbitror nullam esse posse illiusmodi fidelis animi  
monumentum. Nec deo certe illius est gratior cultus quam collectio scilicet  
larum, in quibus praeter artes vixit necessarias, hominum filii vixit praeterea  
elementis insistantur et fidei exercitiis assuescant. Tu quia me ardentius amas  
non fac ut conatus nostros vixit adiuvas studio, et invocatione. Superiore  
hebdomada venit huc nuntius ab illis apud quos ante quadricennium vixit vixit  
honesto stipendio me revocant ad Scholam gubernationis, quem locum multa sub  
didicim (ad quem sane mei cordis affectus non mediocriter incitabatur) non  
passus essem mihi praesentem offerri nisi me conscientia huius inchoati cuiuslibet boni ope  
ris retinasset. Sed quid meis te curis impeditio. Mea Coniunx (quod te scio  
poside mea causa vixit et tua parentem vixit) praepeditio est, si aliquid pos  
teritatis. Dominus benedicat. Amen. Non vixit vos minus diffidendi non  
tibus et vixit bonis, tamen si praesentem pariet de vestris Coniunctis vixit dilata  
mihi matris tua nomine subscribere, si vixit Vasculus per Michaelem Wahn  
quam te compatrem statuemas, non enim habeo familiam (qui iam diu in exilio

vixim